

[Simonsen.]

gereformen er trådt i kraft 1. april i år, plus en række andre ting, som altså bevirker, at der ikke er nogen som helst tendens til, at der bliver en nedgang i stigningstakten, jeg havde nær sagt tværtimod. Det må efter min opfattelse give anledning til overvejelser, der går længere end dette at indlede et budgetsamarbejde med kommunerne eller få et stærkere budgetsamarbejde i gang.

Jeg er da enig med økonomi- og budgetministeren i, at det er en af vejene, men vi kommer vel heller ikke uden om hele refusionsprincippet i denne sag, og endelig kommer jo også spørgsmålet: har man i regeringen overvejet, om der var nogen chancer for at lave en form for personalelofter også for kommunernes vedkommende i samarbejde med Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen? Man må vel nok konstatere — og det lå jo også i ministerens bemærkninger — at personaleloftet i den statslige sektor har haft en vis dæmpende virkning, og spørgsmålet er, om der ikke kunne gennemføres det samme princip for kommunernes vedkommende. Jeg synes, det er vigtigt at få fastslået, at det selvfølgelig ikke er kommunerne, der er årsag i sig selv til hele denne udvikling, den er også forårsaget af lovgivning gennemført her i folketinget, men det er altså ikke lovgivning alene, der er årsagen. Der er også en vældig interesse for ude i kommunerne at ekspandere på de forskellige områder, således at rationaliseringshensynet nok ikke slår tilstrækkeligt igennem.

Derfor skal mit spørgsmål til økonomi- og budgetministeren være dette: vil man overveje muligheden for personalelofter her, og hvordan vil man i øvrigt i samarbejde med Kommunernes Landsforening få gennemtvunget rationalisering i kommunerne?

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Jeg vil gerne først sige til hr. Simonsen, at det må skyldes en misforståelse at tro, at vi igennem refusionsordningerne kan styre personaleforbruget i kommunerne. Det er noget, kommunerne helt og fuldt selv bestemmer, og dér har vi ingen mulighed for at styre.

Jeg vil gerne tilføje, at jeg tror, det er fornuftigt, at man i dette som i så mange andre tilfælde forhandler sig frem til resulta-

ter. Jeg ved godt, at den tidligere regering dikterede kommunerne forskellige beslutninger, uden at det førte til begrænsning i stigningen af ansatte i kommunerne, som man nu gør vrøvl over. Jeg tror, det er langt bedre at forhandle sig frem og få kommunerne til frivilligt at være med, og jeg tror, de styringsmetoder, som vi i øjeblikket diskuterer med kommunerne, og som jeg håber vi kan få kommunerne til at indgå på, bliver langt mere effektive.

Jeg skal ikke stå i dag og love hr. Simonsen noget, som han ved hans egen regering ikke ville have været i stand til at gennemføre. Men jeg kan love én ting: vi har i hvert fald fået en bedre atmosfære imellem staten og kommunerne og derfor muligheden for et fornuftigt samarbejde, og det tror jeg er det, der kan holde i det lange løb.

Simonsen: Når jeg tager refusionsprocenterne ind i diskussionen, er det ikke på grund af nogen misforståelse. Jeg er selvfølgelig godt klar over, at der ikke er nogen refusion på personalet i den kommunale sektor, men jeg tror nok, vi kan gøre os klart, at refusionen på driften har nogle stærkt afledende virkninger på selve personaleudviklingen; derfor kommer vi altså ikke uden om at diskutere refusionsprocenter. Vi har jo haft det inde i debatten i forbindelse med plejehjem kontra beskyttede boliger, bare for at nævne et enkelt eksempel.

Nu er det altid interessant — og det er budgetministeren jo god til — ligesom at vise tilbage til, hvad tidligere regeringer kunne gøre. Jeg har kun én eneste interesse på nuværende tidspunkt, og det er at finde frem til et fornuftigt styringsmiddel for udviklingen af personalevæksten. Det hjælper ikke at diskutere, hvad tidligere regeringer har gjort eller ikke gjort i den forbindelse. Det drejer sig kun om, hvad den regering, der på nuværende tidspunkt er ansvarlig for udviklingen i dette samfund, kan gennemføre; det er for mig at se det eneste, der er interessant.

Selvfølgelig skal der være en god atmosfære i forholdet til kommunerne og amtterne, det kan vi let blive enige om, og det tror jeg også der gennemgående har været, men vi kan jo ikke leve bare af en venlig atmosfære. Jeg synes måske nok, at økonomi- og